

ת"פ 48494/07/15 - המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי נגד שמעון איבגי, יהודה מויאל

בית משפט השלום בקריית גת- בשבתו בבית משפט השלום באשדוד

8 במאי 2018

ת"פ 48494-07-15 המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי נ' איבגי ואח'

בפני כב' השופט משה הולצמן

המאשימה

המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי
ע"י ב"כ עוה"ד ראומה גומא

נגד

הנאשמים

1. שמעון איבגי
2. יהודה מויאל

ע"י ב"כ עוה"ד שמואל מאיר

נוכחים:

ב"כ המאשימה ראומה גומא

הנאשמים - בעצמם

ב"כ הנאשמים עו"ד מאיר שמואל

הכרעת דין

1. אקדים ואציין שמצאתי לנכון לזכות את הנאשם 2 מעבירה של השלכת פסולת ולכלוך ברשות הרבים, בגין השלכת פסולת מהמשאית ביום 2.7.2013, כמפורט בכתב האישום, וזאת על מנת שלא להעמידו בסיכון כפול להרשעה בפלילים בשים לב להודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 שהוצאה בעניינו במועד הנ"ל (ת/10).

2. בכתב האישום שהוגש בגדרו של הליך זה נטען כי הנאשם 1, שמעון אבגי, הפעיל תחנת מעבר לפסולת במושב אחוזם, ב-נ.צ. 178058/607006, המצוי ברשות הרבים (להלן: "**תחנת המעבר**"), בתקופה שמיום 2.7.2013 ועד ליום 10.5.2015, שלא בהתאם לדרישות הדין, ובכלל זה, ללא גידור כנדרש בתקנה 2(1) לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998, ותקנה 9(2) לתקנות מניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), התש"ן-1990. ללא שילוט בכניסה לתחנת המעבר כנדרש בתקנה 2(2) לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998, ותקנה 9(3) לתקנות מניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), התש"ן-1990. שטח תחנת המעבר אינו אטום לחלחול ולא נבנה בשיפוע לצורך ניקוז התשטיפים לתעלות ניקוז ולמתקן

לטיפול בתשט"פ כנדרש בתקנה 2(7) לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998. הפעלת התחנה שלא כדין הניבה לנאשם 1 חיסכון של 190,000 ₪.

הנאשם 1 הפעיל עסק להובלת פסולת, באמצעות משאית וולוו מ.ר. 61-147-70 (להלן: "**המשאית**") שהייתה בבעלותו ושימושו באותה העת.

הנאשם 2, יהודה מויאל, הועסק על ידי הנאשם 1 ושימש כנהג המשאית.

בימים 2.7.2013, 8.7.2013, ו-10.7.2013 הנאשם 2 הוביל במשאית פסולת בניין והשליך את תכולתה בתחנת המעבר, וזאת בהנחייתו ואישורו של הנאשם 1.

בבדיקות שנערכו בימים 13.11.2013 ו-10.5.2015 על ידי מפקח המשטרה הירוקה נמצאה פסולת ופסולת בניין רבה שהושלכה על הקרקע.

בכל המועדים הרלבנטיים לכתב האישום לא היו ברשותו של הנאשם 1 רישיון עסק או היתר זמני להובלת פסולת או הפעלת תחנת מעבר.

הוראות החיקוק שלפיהן הואשם הנאשם 1- עיסוק ללא רישיון או היתר זמני (שינוע פסולת ותחנת מעבר)- עבירות לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, ופריטים 5.1א' ו-5.1ב' לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי) התשנ"ה-1995 (כנוסחם בחלק מהמועדים הרלבנטיים לכתב האישום), ולפי פריטים 5.1א' ו-5.1ב' לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי) התשע"ג-2013; הפעלת תחנת מעבר לפסולת ללא התשתיות הדרושות על פי הדין- עבירה לפי תקנות 2(1), 2(2) ו-2(7) לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998 וסעיפים 10א' ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 ותקנות 9(2) ו-9(3) לתקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), התש"ן-1990.

הוראות החיקוק שלפיהן הואשמו הנאשמים 1 ו-2, השלכת פסולת ולכלוך ברשות הרבים- עבירות לפי סעיפים 13(ב)(1), 13(ג)(א), 2(א), 4(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 4 עבירות לנאשם 1, ו-3 עבירות לנאשם 2).

3. בדיון שנערך ביום 22.11.2016 נערכה הקראה של כתב האישום. דיוני הוכחות נערכו בימים 14.3.2017 ו-19.9.2017. ב"כ הצדדים הגישו סיכומים בכתב.

4. סבורני שיש מקום להרשעתו של הנאשם 1 בעבירה של הפעלת עסק של תחנת מעבר ללא רישיון עסק.

הנאשם 1 הודה בעת הקראת כתב האישום שאין ברשותו רישיון עסק להפעלת תחנת מעבר. "**לא היה לו רישיון עסק להפעלת תחנת מעבר**" (ע' 6, ש' 3).

הנאשם 1 מסר בחקירתו בפני עופר שחר וחגי בלכנר שאין ברשותו רישיון להפעלת תחנת מעבר. "**ש. האם יש לך רישיון עסק לתחנת מעבר מטעם מא' לכיש? ת. לא...**" (ת/19; ע' 2, ש' 21-22).

בתעודת עובד ציבור שהוצאה ביום 10.10.2013 על ידי מנהל מחלקת איכות הסביבה ורישוי עסקים של מועצה אזורית לכיש, צוין כי לנאשם 1 אין רישיון עסק לכל פעולה מטעם המועצה האזורית לכיש (ת/2).

הנאשם הציג רישיון עסק להובלת פסולת (נ/15) אלא שכתב האישום מתייחס לתקופה שמיום 2.7.2013 ועד ליום 10.5.2015, והעבירות המיוחסות לנאשמים לגבי הובלת פסולת והשלכתה בתחנת המעבר אירעו בימים 2.7.2013, 8.7.2013, ו-10.7.2013, ואילו רישיון העסק הוצא ביום 13.11.2013, ומכאן שהובלת הפסולת בתקופה האמורה נעשתה מבלי שהיה ברשות הנאשם 1 רישיון עסק כדין לעניין זה.

מעבר לכך, רישיון העסק שניתן לנאשם 1 להובלת פסולת ("אשפה ופסולת- איסופה; הובלתה") הינו כפוף לביצוע תנאים נלווים, ובכלל זה הובלת הפסולת לאתר טיפול בפסולת או לתחנת מעבר מורשים על פי הדין, ואין זה המצב בענייננו.

5. המאשימה סבורה כי הפסולת הושלכה לרשות הרבים, כנגד טענתם החולקת של הנאשמים בעניין זה, וסבורני שיש ממש בטענתה זו.

"רשות הרבים" הוגדרה בסעיף 1 לחוק שמירת הניקיון- "כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש בו עובר בו למעשה".

בפסיקה נקבע כי **"המחוקק אימץ הגדרה רחבה, לפיה גם אם נמצא שטח בבעלות פרטית, כפי שנטען בענייננו, ניתן לראות בו רשות הרבים לעניין החוק, וההוכחה היא אמפירית, לא פורמליסטית. הדעת נותנת כי התכלית שביסוד הדברים הייתה, שלא לאפשר היוצרות של "חורים ברשת" על ידי יוכוחים אם המדובר במקרה פלוני בשטח פרטי או שטח ציבורי, ..."**

בית המשפט העליון קיבל שם את קביעתו של בית המשפט המחוזי שלפיה יש לבחון האם השטח נגיש לציבור, וצוין, בין היתר, כי המפקח נכנס לשטח באין מפריע, ועצם היותו של השטח בבעלות פרטית אינו מעלה או מוריד מפליליות השלכת פסולת במקום.

רע"פ 8478/10 יוסף אליאס נ' מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה. פסקה ו', 24.11.2010.

"החוק מגן על הציבור העובר במקום והנגישות לפסולת היא הקובעת ולא הגדרת המקום כפרטי או ציבורי" (ע"פ (מחוזי י-ם) 39659-06-16 יורו- ישראל (י.ש) בע"מ נ' מדינת ישראל. פסקה 11. 7.9.2016). "עיינתי בתמונות ושותפה אני לעמדת ביהמ"ש קמא, כי מדובר בשטח נגיש לציבור, ללא גידור או שילוט וככזה, הרי שהשלכת פסולת בשטח זה מהווה סיכון לבריאות וציבור ופגיעה באיכות הסביבה ודי בכך בשלב זה בכדי להביא לדחיית טענות העורר במישור העובדתי" (ע"ח (מחוזי חיפה) 27161-10-15 אהמד סקר נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה). 8.11.2015).

מחומר הראיות עולה כי במועד הרלבנטי לביצוע העבירות, ולכל הפחות במהלך שנת 2013, ניתן היה להיכנס לאתר באין מפריע. סופיה זגורי העידה כי לפני 3 שנים נכנסה למקום ולא הייתה שם גדר (ע' 11, ש' 7), ורק בסמוך למתן עדותה הוקמה מחיצה בין משק 84 למשק 85 (ע' 15, ש' 14-3; ע' 18, ש' 11-7). משה רבינוביץ, פקח ביחידת יהלום למניעת מפגעים סביבתיים, העיד שלא הייתה מניעה להגיע למקום מהשטח (ע' 27, ש' 26; ע' 28, ש' 4-3, ש' 23-24). רס"מ עופר שחר, ממשטרת ישראל, שביקר באתר ביום 10.7.2013, העיד כי הגדר במקום חוצה את השטח אך לא מקיפה את המשק ולא מונעת את הכניסה למקום (ע' 37, ש' 4-3). חגי בלכנר, מפקח במשטרה הירוקה (יחידת פיקוח של המשרד לאיכות הסביבה), העיד **"... השטח הייתה אפשרות גישה נוחה מאוד דרך הבית היה שער, אבל תמיד הוא היה פתוח מכיוון שהשטח החקלאי בגב של המשק, לא היה גדר שמנע מאיתנו להגיע, ... לרוב נכנסתי דרך המלך, דרך הבית, שום דבר לא מנע ממני להיכנס"** (ע' 44, ש' 15-19). עוד העיד כי בסיור שערך במאי 2015 **"... כבר כן הייתה התחנה הייתה מגודרת, משהו שלא היה בשנת 2013 ובשנת 2015 זה היה ..."** (ע' 45, ש' 12-8). **"בשנת 2013 בוודאות, לא הייתה גדר. הגדר הוקמה הרבה יותר מאוחר"** (ע' 49, ש' 8). יעקב איבגי, אחיו של הנאשם, העיד שהגדר הוצבה במקום בעקבות ההליך המשפטי. **"... זה לא סוד שתבעו אותו על השפיכה או תחנה לפי מה שהבנתי עכשיו, אז החלטתי לסגור את המשק"** (ע' 69, ש' 15-16; ע' 70, ש' 3, 10).

הנאשם 1 מסר בחקירתו, שנערכה ביום 10.7.2013, בפני עופר שחר וחגי בלכנר כי 90% מהשטח מגודר,

אבל "כל אחד יכול להיכנס" (ת/19; ע' 4, ש' 1-4).

הנאשם 2 מסר בחקירתו, שנערכה ביום 10.7.2013, בפני עופר שחר וחגי בלכנר, שהמקום לא מגודר וניתן להיכנס דרך המשק של אחיו של הנאשם 1, או דרך השדה (ת/21; ע' 2, ש' 24-25).

מעיון בתמונות שהוגשו עולה בבירור כי ניתן היה להיכנס לאתר ללא מניעה של ממש מהשטח החקלאי (ת/17; ת/18).

6. אין מחלוקת בין הצדדים כי המשאית הובילה פסולת (ע' 5, ש' 10-8, 14, ת/18-22). כך עולה גם מחקירת הנאשמים במשטרה (הנאשם 1 - ת/20, ע' 1, ש' 4; ע' 4, ש' 15-16; הנאשם 2 - ת/22, ע' 3, ש' 4-5, ת/10-16, 23, 7). כך גם עולה מהתמונות שצולמו על ידי חגי בלכנר (ת/17).

7. מחומר הראיות עולה כי הנאשמים השליכו פסולת באתר שצוין בכתב האישום. הנאשם 1 העיד שהוא מנהל עסק לפינוי אשפה והוא בעל המשאית, וכן אישר שהשטח האמור שייך להוריו וכי הנאשם 2 עבד אצלו בעסק כנהג במשאית (ת/20, ע' 1, ש' 4-5; ע' 2, ש' 1-2; ע' 4, ש' 12-14). הנאשם 2 העיד שעבד אצל הנאשם 1 כנהג להובלת פסולת (ת/22, ע' 1, ש' 5; ע' 2, ש' 1-4).

משה רבינוביץ העיד שביום 2.7.2013 ראה את המשאית כשהיא עמוסה בפסולת בניין נכנסת למתחם ומשליכה את הפסולת על פני הקרקע (ע' 21, ש' 10-15; תמונות ת/4, ודו"ח פעולה ת/5). רועי מלאת ציין שראה את השלכת הפסולת על ידי המשאית במתחם האמור במועד הנ"ל (דו"ח פעולה, ת/9). לנאשם 2 הוצאה הודעת קנס (ת/10) בל בגין השלכת הפסולת במועד זה, ולכן מיוחסות לו רק שתי עבירות של השלכת פסולת.

משה רבינוביץ העיד שביום 8.7.2013 ראה את המשאית משליכה פסולת בניין על פני הקרקע ואף צילם את האירוע (ע' 24, ש' 1-5; דו"ח פעולה ת/6; תמונות ת/7).

עופר שחר העיד כי ביום 10.7.2013 הגיע למקום והבחין במשאית ובנאשם 2 שאישר כי השליך פסולת בנין על פי הנחייתו של נאשם 1. הנאשם 1 הגיע אף הוא למקום ואישר את הדברים שאמר הנאשם 2 והודיע שבכוונתו לפנות את הפסולת לאתר מוסדר (ע' 29, ש' 25-26; ע' 30, ש' 1-5; דו"ח פעולה ת/8). מתיעוד המצולם והתמונות שהוגשו ניתן להבחין כי המתחם מלא בפסולת על פני הקרקע ובמכולות (סרט שצולם על ידי סופיה זגורי, ת/11; ת/12). חגי בלכנר העיד שהיה באתר במועד זה והבחין בכמויות רבות של פסולת (ת/17-18; ת/18).

הנאשמים טענו בחקירתם במשטרה כי העבירו פסולת לאתר. הנאשם 1 השיב בחיוב לשאלה האם היו מקרים שבהם הובלה פסולת למושב אחוזם ולאחר מכן לאתר דודאים (ת/20, ע' 3, ש' 1-4). הנאשם 1 אישר שתועדה באתר פסולת על הקרקע (ת/20, ע' 3, ש' 11-25). הנאשם 2 העיד ששפך פסולת על הקרקע לפי הנחיות הנאשם 1 (ת/21, ע' 3, ש' 17-21). סופיה זגורי, המתגוררת במשק 85, בסמוך לאתר, העידה כי הנאשם 1 מביא פסולת לאתר וזו נערמת על הקרקע ובתוך המכולות (ע' 10, ש' 1-3, ש' 17-25; ע' 15, ש' 1-2; ע' 17, ש' 5-6). חגי בלכנר העיד כי במקום התנהלה פעילות של תחנת מעבר (ע' 48, ש' 9-10), ובסיור שנערך בתחילת מאי 2015 עדיין התנהלה במקום תחנת מעבר (ע' 45, ש' 7-10).

8. מחומר הראיות והתמונות שהוגשו עולה כי האתר לא הוסדר על פי הדרישות שנקבעו בדיון לתחנת מעבר, כפי שפורט בכתב האישום, וגם בהנחה שהאתר גודר במשך הזמן, הרי שלא מצאתי כי הונחה תשתית ניקוז מתאימה לתשטיפים, והאתר לא עמד בדרישות שנקבעו בדיון לגבי תחנת מעבר.

9. הנאשמים טענו כי האתר לא שימש כתחנת מעבר שלצורך הפעלתה נדרש רישיון עסק, מכיוון שהפסולת אוחסנה במכולות שהיו במקום, כך על פי חומר הראיות, ועדותו של חגי בלכנר שלפיה "לא כל מקום

שמכולות עומדות זה תחנת מעבר לפסולת (ע' 47, ש' 22-27). עוד טענו כי הנאשם 1 הורה לנהג לשפוך את הפסולת ישירות למכולה וככל שנשפכה פסולת על הקרקע הפסולת הועמסה על מכולה גדולה ונלקחה לאתר דודאים (חקירת הנאשם 1 ת/19), ואף סופיה זגורי העידה כי שמעה כל יום את הרעש של הטרקטור (ע' 11, ש' 1). הנאשם 1 העיד שמה שנשפך מסביב למכולה הועבר תוך שעה-שעתיים למכולה (ע' 72, ש' 2-1). הנאשם 2 העיד כי שפך את הפסולת למכולה וחגי בלכנר אישר בפניו שאין בעיה לשפוך את הפסולת לתוך המכולה (ע' 75, ש' 18-19). עוד נטען כי בדיון שנערך בפני בית המשפט ביום 22.7.2013 (בהליך אחר של החזרת המשאית שנתפסה), הוסכם בין הצדדים כי עד להמצאת רישיון עסק קבוע לתחנת מעבר לא תעשה כל פעילות עם המשאית, למעט העברה מכלי קיבול אחד למשנהו (נ/16). הנאשם 1 הפקיד ערבות והתחייבות עצמית להימנע מכל פעילות בתחנת המעבר עם המשאית, למעט העברה מכלי קיבול אחד למשנהו, והמשרד לאיכות הסביבה לא ביקש לחלט את הערבות שהופקדה, מכיון שהנאשם 1 עמד בהסכמות בעניין זה.

לאחר שבחנתי את טענות הנאשמים סבורני שאין בהן כדי לסייע להם.

סופיה זגורי מסרה בחקירתה לחגי בלכנר, בין היתר, כי "... הוא אוסף במשך שבוע ואז עם טרקטור מעמים על עגלה ולוקח בחוץ, אני מכירה את זה כבר כמה שנים ..." (ת/1).

הנאשם 2 פרק פסולת, לרבות פסולת בניין, מהמשאית על הקרקע, לפי הנחיתו של הנאשם 1, שהודיע לו כי ברשותו אישור לתחנת מעבר, כעולה מחקירתו, שנערכה ביום 10.7.2013, בפני עופר שחר וחגי בלכנר (ת/21; ע' 2, ש' 19-23; ע' 3, ש' 18, 22-24; ע' 4, ש' 1-4), ולא מצאתי כי הונחה תשתית ראיתית של ממש מטעם הנאשמים, או מי מהם, לפיה כל הפסולת הועברה למכולה בתוך פרק זמן קצר ממועד פריקתה על הקרקע, כפי נטען על ידם. מעבר לכך, מחומר הראיות עולה בבירור כי במועדים שונים נצפו באתר ערמות גדולות של פסולת שהושלכה על הקרקע (תמונות- ת/7; ת/12; ת/17; ת/18; נ/1; נ/7), והתרשמותי הברורה הינה שחלק מהפסולת שהובאה למקום, ששימש בפועל כתחנת מעבר, נפרקה על הקרקע כדרך שגרה וחלק ממנה נותר על הקרקע לפרקי זמן ממושכים.

הנאשמים טענו בסיכומיהם שבכל פעם שהגיע יחידת המשטרה הירוקה למשק מס' 84 הוצאה להם ברירת קנס לתשלום בסך של 1,500 ₪, ששולמה על ידם ולכן עומדת להם טענה לסיכון כפול בהליך זה, אלא שלא מצאתי שהונחה בפניי תשתית ראיתית של ממש לצורך הוכחת הטענה, וזאת למעט הודעת תשלום קנס בסך של 1,500 ₪ שהוצאה לנאשם 2 ביום 2.7.2013 (ת/10), שלגביה ראיתי לנכון לתת אימון בטענה כי הקנס נפרע, למרות שלא הוצגה אסמכתא לכך.

המאשימה הגישה חוות דעת כלכלית לגבי התועלת הכלכלית שצמחה לנאשם 1 בגין הפעלת תחנת מעבר שלא על פי הדרישות שנקבעו בדיון לעניין זה, ואילו הנאשמים טענו בסיכומיהם שאין מקום ליתן לחוות הדעת משקל של ממש מהטעמים פורטו על ידם, וסבורני שיש מקום להידרש לחוות הדעת במסגרת הטיעונים לעונש.

10. מהמקובץ לעיל עולה כי יש מקום להרשיע את הנאשם 1 בשל שינוע פסולת והשלכת חלק ממנה על הקרקע בתחנת המעבר, ללא רישיון או היתר זמני, וזאת מיולי 2013 ועד להוצאת הרישיון ביום 13.11.2013 שניתן לאיסוף והובלת אשפה ופסולת (נ/15), וכן בהפעלת תחנת מעבר לפסולת, ללא רישיון או היתר זמני, וללא התשתיות הנחוצות על פי הדין, לכל אורך התקופה הרלבנטית, והכל לפי הוראות החיקוק שפורטו בכתב האישום.

יש מקום להרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בגין השלכת פסולת ולכלוך לרשות הרבים, כאשר יש לייחס לנאשם 1

שלוש עבירות בעניין זה בימים 2.7.2013, 8.7.2013 ו- 10.7.2013, ואילו לנאשם 2 יש ליחס שתי עבירות בעניין זה בימים 8.7.2013 ו- 10.7.2013, מהטעמים שפורטו לעיל, והכל לפי הוראות החיקוק שפורטו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בנוכחות הצדדים.